

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **B. I., s. r. o.**, so sídlom v B., A. IČO: X. zastúpenej V., s. r. o., so sídlom v B., K. IČO: X. proti povinnej **M. S.**, nar. X., bytom H. **o vymoženie 585,35 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14 Er 185/2013, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 5 CoE 219/2013-28 z 20. decembra 2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a .**

Povinnej **n e p r i z n á v a** náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd uznesením z 19.02.2013, č. k. 14 Er 185/2013-13 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V odôvodnení uviedol, že oprávnený a povinný uzavreli zmluvu, ktorá má charakter zmluvy spotrebiteľskej. Súčasťou zmluvy je aj rozhodcovská doložka, na podklade ktorej v spore medzi účastníkmi rozhodol rozhodcovský súd. Rozhodcovská doložka nebola osobitne dojednaná. Dlžník ju nemohol ovplyvniť, pretože je inkorporovaná do zmluvného formulára - v prípade, ak chcel zmluvu uzavrieť, musel ju akceptovať. Z dôvodu absolútnej neplatnosti rozhodcovskej doložky nemôže byť na podklade takejto doložky vydaný rozhodcovský rozsudok spôsobilým exekučným titulom. Z uvedených dôvodov rešpektujúc ustálenú judikatúru súdov vyššieho stupňa súd prvého stupňa v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom § 45 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Krajský súd na odvolanie oprávneného napadnutým rozhodnutím č. k. 5 CoE 219/2013-28 z 20. decembra 2013 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle

ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. Odvolací súd dospel k názoru, že uznesenie okresného súdu bolo vydané na základe správneho právneho posúdenia veci z aspektu aplikácie a interpretácie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, pričom súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s kritériami ustanovenia § 157 ods. 2 v spojení s ustanovením § 167 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd zdôraznil, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). Súd prvého stupňa v danom prípade správne právne posúdil rozhodcovský rozsudok ako nulitný, vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, teda nejde o spôsobilý exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku a správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku).

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený, ktorý navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, alternatívne, aby uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2. písm. a/, b/, c/ O. s. p. a § 237 písm. a/, d/, e/, f/ O. s. p. (súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom), ako aj v zmysle ust. § 238 ods. 3 O. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. Podľa dovolateľa exekučný súd nebol oprávnený skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, rozhodcovské

konanie, ani zmluvu na základe ktorej bol vydaný. Vo veci je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Za odňatie možnosti konať pred súdom a porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, dovolateľ označil skutočnosť, že mu nebolo umožnené riadne a zákonným spôsobom uplatniť jeho práva z rozhodcovského rozsudku v exekučnom konaní, ako aj nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu. Podľa dovolateľa exekučný súd v exekučnom konaní vyslovil bez zákonného dôvodu právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vydané v súlade so zákonom za nevykonateľné. Mal tiež za to, že rozhodcovská doložka bola naformulovaná a dojednaná na základe splnenia zákonnej povinnosti banky a ako taká nemôže predstavovať neprijateľnú podmienku.

Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok bol podaný proti rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote. Vychádzal pritom z ust. § 240 ods. 1 prvá veta O. s. p., v zmysle ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni, a ďalej z ust. § 240 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Vzal tiež zreteľ na ust. § 57 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Mal tiež na pamäti, že lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O. s. p.).

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie Krajského súdu v Nitre nadobudlo právoplatnosť dňa 03.03.2014. Oprávnený podal dovolanie na pošte dňa 04.04.2014, doručené súdu prvého stupňa 08.04.2014.

Jednomesačná lehota na podanie dovolania bola vymedzená zákonom v § 240 ods. 1 O. s. p. V danom prípade začala lehota na podanie dovolania plynúť dňa 03.03.2014, kedy nadobudlo uznesenie odvolacieho súdu právoplatnosť a uplynula s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 O. s. p. vo štvrtok dňa 03.04.2014. Keď teda oprávnený podal dovolanie v piatok dňa 04.04.2014, urobil tak oneskorene.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného ako oneskorene podané odmietol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že mu žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal uznesenie hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0 (ustanovenie § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 31. marca 2015

JUDr. Juraj S e m a n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová